

FINANCIAL SOAP

door Wouter Weijand

Een van de ernstigste kanten aan voorkennis is wanneer anderen er met jouw voorkennis vandoor gaan en er bakken geld aan verdienen. “Ziedend van woede” was Boonstra volgens het FD omdat zowat het hele Belgische kantoor van KBC, waar hij zijn beleggingen had ondergebracht, zijn transacties kopieerde. En daar ook nog eens flink aan verdiende. Ach ja, een goed voorbeeld doet goed volgen, zullen we maar zeggen. En jammer voor onze oud-Philips topman, dat ie het zelf bij elkaar geslapen geld niet mocht houden. Zou-ie de Belgen nu gaan aanklagen? En hun winst gaan opeisen, want het was immers zijn voorkennis, die de Belgen onrechtmatig hadden verkregen.

Daarbij bleken ze ook nog de waardering van zijn effectenportefeuille te vervalsen. Dat viel in elk geval ook de advocate van zijn toen aanstaande ex op, toen die vast even de omvang van de echtelijke boedel wilden taxeren. Je zou haast denken dat het haar idee was om die relatie met Sylvia Toth aan te gaan: zoiets kript de waarde van de boedel immers aardig op. Maar dit was maar een grapje hoor, mijnheer Boonstra. Inmiddels is het echtpaar weer hertrouwd en “heel gelukkig”, naar verluidt, dus dan kan men vast de recente ontboezemingen in de krant wel relativeren.

Wat kunnen we hiervan opsteken?

1. als je voorkennis hebt en je bent nog zó arm dat je per se nog een zakcentje erbij wilt ‘verdiene’, maar je wilt niet meteen door de mand vallen, kies dan voor internetbankieren (uiteindelijk ga je toch de bak in, behalve Boonstra dan);
2. spreek met je accountmanager een verdeelsleutel af, als-ie met je mee mocht willen liften; dergelijke kwaliteitsbanken, die met jou een bankrelatie willen, zijn hier vast ook wel voor in; bovendien geldt: gedeelde smart is halve smart, maar gedeeld geluk is dubbel geluk;
3. kies altijd een top-bank uit een top-land, waar je altijd correct wordt voorgelicht.

Misschien was het allemaal wat beter afgelopen voor Boonstra als-ie mijn baas Wiepke Postma ooit als chef had gehad. Net als Boonstra is dit ook een Fries, maar daar houdt iedere vergelijking wel bij op. Het was begin jaren negentig en ik kreeg de volgende verbodsregels vriendelijk meegedeeld: beleg nooit in luchtvaartmaatschappijen en beleg nooit in België. Vooral dat laatste riep toen (nog wel, ja) vragen op. Het antwoord bestond uit een serie droevige verhalen van bedrog en corruptie, die hij bij een verzekeringsbedrijf had meegemaakt.

Wiepke, we zijn door heel wat Belgische soaps heengegaan de afgelopen jaren en Boonstra doet er zelf nog een aardig schepje bovenop, maar ik ben je nog altijd dankbaar voor je wijze lessen. Waarvan akte.

machinefabrikant zelf de deur naar opsplitsing op een kier. Helemaal opvallend is de rol van oprichter, grootaandeelhouder (22 procent) en oud-topman Arthur del Prado. Hij bleek tijdens de ava plots voorstander van een studie naar een mogelijke ontvlechting. Del Prado senior, vader van huidige ceo Chuck del Prado, was juist jarenlang fel gekant tegen het opknippen van zijn geesteskind, maar staakte zijn verzet.

ADIEU

De ava is ook de plaats waar topmannen officieel de fakkel doorgeven: een adieu-moment. Het is dan aan opvolgers om hun stuurmanskunsten te laten zien. En beleggers zijn gewaarschuwd. Een nieuwe man in de cockpit laat graag zijn spierballen zien, pakt plotselinge verliezen en doet aan verwachtingsmanagement. Prognoses verlagen om vervolgens een fijn parcours af te kunnen leggen.

Het meest in de schijnwerpers stond de nestor van de Nederlandse maakindustrie, Jan Aalberts. De grondlegger en hoogste baas van **Aalberts Industries** [AI] deed na 25 jaar en het ‘beste jaar ooit’ een stapje terug, al blijft hij nauw betrokken bij het bedrijf.

In zijn afscheidsspeech richting beleggers in een uitpuilende zaal van het Amsterdamse Hilton was de ondernemer met kreten als ‘het gaat niet om mij’ vooral de nederigheid zelve. Wars van borstklapperij en vooral denken aan morgen. Terugblikken is minder aan de 73-jarige voorman besteed. “We kunnen nog zo veel beter”, “we zijn nooit tevreden”, en “alles moet beter en dat zal ook gebeuren”, aldus Aalberts tijdens de ava.

Bij **SBM Offshore** verliep het vertrek van de tweekoppige directie weliswaar in goede harmonie, de aanleiding was dramatisch. De toch al wankelmoedige reputatie van het in Schiedam en Monaco

Bij drie beursfondsen mocht een commissaris langer aanblijven dan de gangbare maximale twaalf jaar. Vopak, ASMI en Hydratec wilden langer door met de betreffende toezichthouder.